

ԳՐԻԳՈՐ ՓՈՐՍՈՒՂՅԱՆ

Միշտ այսպե՛ս չի լինի...

•Աշուն

Աշուն

1.

Am E
Ես քում եմ քաղաքն այս, որ Աշուն է կոչվում,
E7 Am
Ուր քամին և անձրևը իմ դեմքին էին դիպչում
Am A7 Dm
Ու հատում խաչմերուկը և գարնան ծառուղով
Am E
Լվանում իմ հուշերը, կոտրտած այն շները
F
Թաքցնում մեղմ քողով:
Am E
Լվանում իմ հուշերը, կոտրտած այն շները
Am
Թաքցնում մեղմ քողով:

2.

Am E
Ու թողնում եմ անձրևը և Աշունը այն թագ,
Am
Որ կանչում էր հեռվից ինձ՝ երգերից իմ արքած,
Am A7 Dm
Օրորվող տերևները լուռ պարում են օդում,
Am E Am E
Ես գիտեմ, որ դա հեշտ չէ՝ ընդունել հրաժեշտը,
F Am
Ուր խաչմերուկն է հատվում:
Am E
Ես գիտեմ, որ դա հեշտ չէ՝ ընդունել հրաժեշտը,
Am
Ուր խաչմերուկն է հատվում:

3.

Իսկ փոշոտ իմ զենքերը, որ հոգնել էին ինձնից,
Անավարտ այս երգերը՝ չարթնացած խոր քնից,
Ես փակում եմ դռները հուշերի սենյակի,
Թող ների ինձ Աշունը, որ քում եմ իր տունը
Ու դուռն էլ չեմ թակի:
Թող ների ինձ Աշունը, որ քում եմ իր տունը
Ու դուռն էլ չեմ թակի:

4.

Ո՛ւ պարող տերևները, Ա՛ քամին խելագար,
 Եվ աշնան տարերքները թող գան ոչ ինձ համար.
 Հագեցրել է անձրևը իմ ծարավը սիրո,
 Ես հոգնել եմ քամուց ցուրտ, հույսերից՝ անիմաստ, սուտ,
 Մոխրացել իմ հրով:
 Ես հոգնել եմ քամուց ցուրտ, հույսերից՝ անիմաստ, սուտ,
 Մոխրացել իմ հրով:
 Ես լքում եմ քաղաքն այս, որ Աշուն է կոչվում,
 Ուր փակվող դռներից էլ ինձ ոչ ոք չի կանչում:
 Ես լքում եմ քաղաքն այս, որ Աշուն է կոչվում,
 Ուր փակվող դռներից էլ ինձ ոչ ոք չի կանչում:

